

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1030/2018
19.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Аки Алишанија због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Аки Алишанија, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању 2К 22/16 од 08.03.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 581/17 од 28.06.2017. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног Аки Алишанија поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању 2К 22/16 од 08.03.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 581/17 од 28.06.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању 2К 22/16 од 08.03.2017. године, окривљени Аки Алишани оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 18.11.2015. до 14.01.2016. године.

На основу члана 87. став 3. КЗ, од окривљеног је одузета опојна дрога ближе наведена у изреци првостепене пресуде.

На основу члана 261. и 262. ЗКП окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе наведено у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 581/17 од 28.06.2017. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Врању и преиначена пресуда Вишег суда у Врању 2К 22/16 од 08.03.2017. године, у погледу правне оцене дела, тако што је Апелациони суд у Нишу радње окривљеног Акија Алишанија за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, правно квалификовао као продужено кривично дело, неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и осудио га на казну

затвора у трајању од три године и шест месеци у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 18.11.2015. до 14.01.2016. године, док су жалба браниоца окривљеног и у осталом делу жалба јавног тужиоца одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, окривљени Аки Алишани, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног Аки Алишанија, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Окривљени Аки Алишани, захтев за заштиту законитости поднео је лично, а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП, а таква овлашћења ниједном законском одредбом нису дата другим процесним субјектима, па је поднети захтев у смислу наведене законске одредбе недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић